32002Q0328

28.3.2002 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI C 77/1

MEDINSTITUCIONALNI SPORAZUM z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov

(2002/C 77/01)

EVROPSKI PARLAMENT, SVET EVROPSKE UNIJE IN KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOST SO SE –

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropski Svet je na zasedanju decembra 1992 v Edinburgu poudaril, kakšen pomen bodo za Skupnost imeli dostopnejši in razumljivejši pravni akti Skupnosti.

(2) 20. decembra 1994 so Evropski parlament, Svet in Komisija v skladu s smernicami Evropskega Sveta sklenili Medinstitucionalni sporazum o pospešeni metodi dela za uradno kodifikacijo pravnih besedil [1] z namenom bistveno izboljšati razumljivost pravnih aktov, ki so bili obširneje spremenjeni in dopolnjeni.

(3) Izkušnje pa kažejo, da sta kljub uporabi pospešene metode priprave predlogov Komisije za uradno kodifikacijo in sprejem kodificiranih aktov pogosto zakasnjena, zlasti ker so medtem sprejete nove spremembe in dopolnitve zadevnega pravnega akta, kar pomeni, da se mora delo v zvezi s kodifikacijo ponovno začeti.

(4) Zato je priporočljivo predvsem v zvezi s pogosto spremenjenimi in dopolnjenimi pravnimi akti uporabiti normativno tehniko, ki omogoča, da se spremembe in dopolnitve ter kodifikacija aktov opravijo v okviru enega samega besedila.

(5) S tem v zvezi – kadar je potrebna bistvena sprememba ali dopolnitev dosedanjega pravnega akta – metoda ponovnega sprejema dopušča sprejem enega samega pravnega akta, ki obsega potrebno spremembo, jo kodificira z nespremenjenimi določbami dosedanjega akta in razveljavi dosedanji akt.

(6) Metoda ponovnega sprejema pravnih aktov je zato do takšne mere, kolikor preprečuje preveliko število aktov o spremembah, zaradi katerih so akti pogosto težko razumljivi, ustrezno sredstvo za trajno in splošno zagotavljanje razumljivosti pravnih aktov Skupnosti.

(7) Bolj sistematična metoda ponovnega sprejema pravnih aktov je del ukrepov, ki so jih institucije začele uporabljati, da bi bili pravni akti Skupnosti dostopnejši, kot so sprejem pospešene metode dela za uradno kodifikacijo in sprejem skupnih smernic za pripravo kakovostnih pravnih aktov Skupnosti na podlagi Medinstitucionalnega sporazuma z dne 22. decembra 1998 [2].

(8) Evropski Svet je na srečanju v Helsinkih decembra 1999 izrazil željo, da Evropski parlament, Svet in Komisija kar se da hitro sklenejo Medinstitucionalni sporazum o uporabi metode ponovnega sprejema pravnih aktov –

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

1. Namen tega sporazuma je podrobneje določiti bolj sistematično metodo ponovnega sprejema pravnih aktov v okviru predpisanega postopka za sprejem pravnih aktov Skupnosti.

[1] UL C 102, 4.4.1996, str. 2.

[2] UL C 73, 17.3.1999, str. 1.

2. Pravni akt, ki se ponovno sprejme, vključuje hkrati bistvene spremembe k prejšnjemu aktu in njegove nespremenjene določbe. Novi pravni akt nadomesti in razveljavi dosedanji akt.

3. Predlog za ponovni sprejem pravnega akta, ki ga predloži Komisija, vsebuje bistvene spremembe k prejšnjemu aktu. Predlog obsega kodifikacijo nespremenjenih določb prejšnjega akta z navedenimi bistvenimi spremembami.

4. Za namene tega sporazuma:

— „dosedanji pravni akt“ pomeni veljavni pravni akt, h kateremu je bil sprejet eden ali več aktov o spremembah,

— „bistvena sprememba“ pomeni vsako spremembo, ki vpliva na vsebino dosedanjega akta, v nasprotju s formalnimi ali redakcijskimi spremembami,

— „nespremenjena določba“ pomeni vsako določbo dosedanjega akta, ki ni bila bistveno spremenjena, čeprav so lahko v njej formalne ali redakcijske spremembe.

Nov pravni akt se ne more šteti kot ponovno sprejet, če – z izjemo standardiziranih določb ali besedil – uvaja bistvene spremembe vseh določb dosedanjega akta, ki ga nadomesti in razveljavi.

5. V celoti je treba ravnati v skladu s predpisanim postopkom za sprejem pravnih aktov Skupnosti.

6. Predlog za ponovni sprejem pravnega akta izpolnjuje naslednja merila:

(a) Obrazložitev predloga:

(i) izrecno navaja, da se nanaša na predlog za ponovni sprejem pravnega akta, in pojasni razloge za tak pristop;

(ii) navaja razloge za vsako predlagano bistveno spremembo;

(iii) navaja, katere določbe dosedanjega akta ostajajo nespremenjene.

(b) Predlagano besedilo pravnega akta se predstavi na način, ki:

(i) omogoča, da se bistvene spremembe in nove uvodne navedbe jasno razlikujejo od določb in uvodnih navedb, ki ostajajo nespremenjene;

(ii) je glede določb in uvodnih navedb, ki ostajajo nespremenjene, podoben metodi, ki se uporablja za predstavitev predlogov za uradno kodifikacijo pravnih aktov.

7. Za zagotovitev jasnosti in pravne varnosti se morajo vsi novo sprejeti pravni akti med drugim [1] skladati z naslednjimi pravili normativne tehnike:

(a) Prva uvodna navedba navaja, da novi pravni akt predstavlja ponovno sprejeti dosedanji pravni akt.

(b) Člen, ki razveljavlja dosedanji pravni akt, določi, da sklicevanje na omenjeni akt velja kot sklicevanje na ponovno sprejeti pravni akt skladno s korelacijsko tabelo, priloženo k le-temu.

(c) Pri ponovnem sprejemu direktive je treba upoštevati:

(i) člen o razveljavitvi določa, da ta razveljavitev ne vpliva na obveznosti držav članic, ki izhajajo iz obdobja prenosa [2] in, kadar je to ustrezno, obdobja izvajanja, kot je določeno v direktivi, ki jo ponovno sprejeta direktiva razveljavlja;

(ii) roki iz točke (i) se določijo v prilogi v obliki preglednice;

(iii) člen, ki določa obveznost prenosa [3] ponovno sprejete direktive v nacionalno zakonodajo, se nanaša samo na tiste določbe, ki so bile bistveno spremenjene in so bile natančno določene kot take. Tiste določbe, ki ostajajo v tej direktivi nespremenjene, se prenesejo skladno s prejšnjimi direktivami.

---

[1] Glej zlasti Medinstitucionalni sporazum z dne 22. decembra 1998 o skupnih smernicah za pripravo kakovostnih pravnih aktov Skupnosti (UL C 73, 17.3.1999, str. 1).

[2] To je obdobja, predpisanega za izvajanje zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z določbami Direktive.

[3] To je obveznost izvajati zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev z določbami Direktive.

8. Če se v teku postopka za sprejem pravnih aktov pokaže, da je treba v ponovno sprejetem pravnem aktu uvesti bistvene spremembe tistih določb, ki v predlogu Komisije ostajajo nespremenjene, se spremembe omenjenega akta sprejmejo v skladu s postopkom, predpisanim v Pogodbi glede na veljavno pravno podlago.

9. Delovna skupina, ki jo sestavljajo predstavniki pristojnih pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, preuči predlog za ponovni sprejem pravnega akta. Čimprej predloži mnenje Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji, iz katerega je razvidno, da predlog ne vsebuje nobenih bistvenih sprememb razen tistih, ki so kot take določene.

10. Ta sporazum začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporablja se za vsak predlog za ponovni sprejem pravnega akta, predložen od dneva začetka veljavnosti sporazuma.

Ocena uresničevanja tega sporazuma se pripravi po treh letih po začetku njegove veljavnosti. V ta namen pravne službe institucij, podpisnic sporazuma, predložijo poročilo o oceni in predlagajo potrebne spremembe.

V Bruslju, osemindvajsetega januarja leta dva tisoč ena.

Za Evropski parlament	*Za Svet*	*Za Komisijo*
Predsednik	*Predsednik*	*Predsednik*

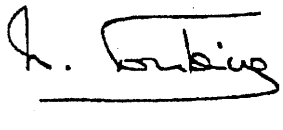

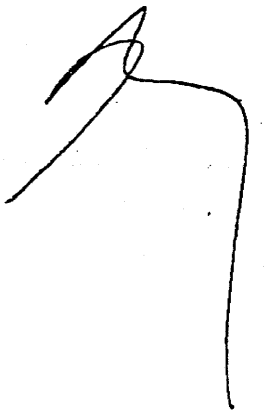

32001R0018(01)

L 10/24 *URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI* 12.1.2002

UREDBA (ES) št. 63/2002 EVROPSKE CENTRALNE BANKE z dne 20. decembra 2001 o statistiki obrestnih mer, ki jih monetarne finančne institucije uporabljajo za vloge in posojila v razmerju do gospodinjstev in nefinančnih družb

(ECB/2001/18)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke [1], zlasti člena 5(1) in člena 6(4) uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropski sistem centralnih bank (ESCB) za izpolnitev svojih nalog potrebuje pripravo statistike obrestnih mer, ki jih monetarne finančne institucije (MFI) uporabljajo za vloge in posojila v razmerju do gospodinjstev in nefinančnih družb, katere glavni namen je Evropski centralni banki (ECB) zagotoviti izčrpno, podrobno in harmonizirano statistično podobo o obrestnih merah, ki jih uporabljajo MFI, ter njihove spremembe v teku časa. Obrestne mere zagotavljajo končni člen v mehanizmu prenosa denarne politike, ki je posledica sprememb v uradnih obrestnih merah, in zato predstavljajo nujni predpogoj zanesljive analize monetarnih dogodkov v sodelujočih državah članicah. Hkrati pa so informacije o razvoju obrestnih mer potrebne zato, da bi ESCB lahko prispeval k nemotenemu vodenju politik, ki jih pristojni organi uveljavljajo pri bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in stabilnosti finančnega sistema.

(2) ECB v skladu z določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (v nadaljevanju „Pogodba“) in pod pogoji, določenimi v Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljevanju „Statut“), sprejema predpise v obsegu, ki je potreben za izvajanje nalog ESCB, kakor so določene s Statutom in, v nekaterih primerih, z določbami, ki jih sprejme Svet, omenjenimi v členu 107(6) Pogodbe.

(3) Člen 5.1 Statuta od ECB zahteva, da ob pomoči nacionalnih centralnih bank (NCB) zbira potrebne statistične informacije bodisi od pristojnih državnih organov bodisi neposredno od gospodarskih subjektov z namenom prevzemanja nalog ESCB. Člen 5.2 Statuta določa, da NCB v največji možni meri izvajajo naloge iz člena 5.1.

(4) NCB bi lahko, in s tem omilile breme poročanja, od dejanske poročevalske populacije zbirale statistične informacije, ki so potrebne za izpolnitev zahtev ECB po poročanju statističnih informacij kot dela širšega okvira statističnega poročanja, ki ga NCB vzpostavijo na lastno odgovornost v skladu z zakonodajo Skupnosti ali z nacionalno zakonodajo ali na podlagi ustaljene prakse in ki se uporablja v druge statistične namene, pod pogojem, da ni ogroženo izpolnjevanje statističnih zahtev ECB. V teh primerih je zaradi večje preglednosti primerno poročevalskim enotam sporočiti, da se podatki zbirajo za druge statistične namene. V posebnih primerih se ECB za izpolnitev svojih zahtev lahko opira na statistične informacije, zbrane v te namene.

(5) Člen 3 Uredbe (ES) št. 2533/98 ECB nalaga navedbo dejanske poročevalske populacije v okviru referenčne poročevalske populacije in zmanjšanje s tem povezanega bremena poročanja na najmanjšo možno mero. Za namene statistike obrestnih mer MFI bo dejanska poročevalska populacija bodisi obsegala popis vseh ustreznih MFI bodisi vzorec ustreznih MFI na podlagi določenih meril. Glede na značilnosti sektorja MFI v posameznih sodelujočih državah članicah je končna izbira metoda oblikovanja vzorca prepuščena NCB. Namen je zmanjšati breme poročanja in hkrati zagotoviti visoko kakovostno statistiko. Člen 5(1) določa, da lahko ECB sprejme predpise za opredelitev in naložitev svojih zahtev za statistično poročanje dejanski poročevalski populaciji sodelujočih držav članic. Člen 6(4) določa, da lahko ECB sprejme predpise, ki določajo pogoje, po katerih se lahko uveljavi pravica do verifikacije ali izvedbe obveznega zbiranja statističnih informacij.

(6) Člen 4 Uredbe (ES) št. 2533/98 določa, da se morajo države članice organizirati na področju statistike in v celoti sodelovati z ESCB zaradi izpolnjevanja obveznosti iz člena 5 Statuta.

[1] UL L 318, 27.11.1998, str. 8.